

VANESSA STRIJDT
TEGEN ARMOEDE
IN HAAR STAD

WANNEER VANESSA BESLUIT DE KLOK TE LUIDEN OVER DE WANTOESTANDEN DIE OP HAAR WERK PLAATSVINDEN, GAAT HET BERGAFWAARTS MET HAAR. ZE WORDT VOORTDUREND VAN AFDELING VERPLAATST EN KRIJGT VERSCHILLENDE DEMOTIES VOOR HAAR KIEZEN. NADAT ZE GESTOPT IS, KRIJGT VANESSA EEN BURN-OUT. MAAR OMDAT ZE EEN KOOPWONING HEEFT, KRIJGT ZE GEEN ONDERSTEUNING VAN DE OVERHEID.

‘Ik gebruik mijn eigen verhaal om bewustwording in gang te zetten’

Vanessa: "Ik ben een liefdesactivist. Ik hoop dat we weer meer medemenselijk zullen zijn, dat we ons verantwoordelijk gaan voelen voor elkaar. Als we ons verantwoordelijk voelen, kan armoede niet bestaan of op zijn minst de gevolgen niet." Wanneer Vanessa zelf in armoede terechtkomt, ontdekt ze dat een kwart van de mensen in de stad waar ze woont [Rotterdam, red.] ook in armoede leeft. "Op het dieptepunt van mijn leven in armoede, voelde ik mij zo klein en nietig. Je moet vrijwel alles laten, want buiten is alles te duur. Zelfs een flesje water voor mijn hoofdpijn kon ik niet meer zomaar betalen. Daarom richtte ik de stichting *Stem zonder Gezicht* op om bewustwording te creëren voor dit probleem. Ik voelde: dit is het leven dat mij roept."

Niet alleen het beeld van mensen die leven in armoede moet aangepakt worden, ook de overheid moet haar taken oppakken, vindt Vanessa. "Geldzorgen hebben een verlamdend effect op je lichaam en geest. Armoede vreet door alle lagen van je bestaan heen en ontwricht hele gezinnen. Mensen worden gedwongen tot keuzes die wij vervolgens gaan veroorzaken. Maar als een kwart van een stad arm is, dan is dat systeemfalen. Ik probeer de victim blaming te draaien naar de verantwoordelijken, dat is de overheid. Met mijn stichting willen we niet alleen dat debat omkeren, maar ook het beleid beïnvloeden."

Inmiddels leeft Vanessa niet meer in armoede, maar daar is een lange weg aan voorafgegaan. "Drie jaar na het oprichten van de stichting raakte ik weer in een burn-out en moest ik mijn huis verkopen. Ik raakte in een depressie: mijn missie om anderen te helpen was gefaald. Ik moest Rotterdam verlaten en kreeg suïcidale gedachten. Maar toen ik me weer beter voelde en een baan vond waar ik met kwetsbare kinderen mocht werken, werd ik herinnerd aan mijn doel en besloot ik daar opnieuw voor te vechten. Ik bracht een boek uit en inmiddels beginnen we met de stichting terrein te winnen. Nu gebruik ik mijn verhaal om bewustwording in gang te zetten. Ik hoop dat ik het verschil mag maken voor alle mensen die getroffen worden door het falende systeem. Armoede is oneerlijk en schendt mensenrechten."

Vanessa Umboh (44) strijdt al ruim zes jaar tegen (kinder)armoede met haar stichting *Stem zonder Gezicht*. Een jaar geleden bracht ze samen met journalist Jasper van den Bovenkamp het boek *Moeder van 40.000 kinderen* uit.